

en person, som ikke har nogen status i regeringskonferencesammenhæng.

Der er mange steder, hvor den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik burde fungere bedre. Det er f.eks. mærkværdigt, at man har en kontaktgruppe for Jugoslavienspørgsmålet, hvor nogle af EU-landene har opkastet sig til selvbestaltede medlemmer, mens andre EU-lande ikke er med, og hvor man kunne sige, at formandskabslandet i EU måske også burde være repræsenteret. Det er det ikke. Det er da et problem, som jeg synes at man godt kan diskutere.

Vi kunne også godt diskutere, om vi ikke burde være repræsenteret i FN's Sikkerhedsråd via en fællesrepræsentation – f.eks. ved formandskabslandet – i stedet for, at der er to lande, som med vetoret forlods har fast sæde i FN's Sikkerhedsråd.

Der er mange ting, man godt kunne lave om, men det er ikke det samme som at sige, at man vil gå ind for en fælles EU-sikkerhedspolitik, og jeg må igen henvise til Edinburg-Afgørelsen, hvor afgrænsningerne står klart beskrevet.

Med hensyn til det andet forslag, beslutningsforslag nr. B 21, må jeg indrømme, at det forstår jeg simpelt hen ikke. Det Radikale Venstre er imod atomvåben, vi har været inderligt modstandere af NATO's atomvåbenstrategi op igennem årene, og vi har med glæde konstateret, hvordan man nu skrotter atomvåben i forbindelse med de aftaler, som blev indgået før Jerntæppet's fald.

Jeg forstår ikke rigtig den sidste linje i det meget korte beslutningsforslag, hvor der står, at man skal nedlægge veto imod ethvert forslag, som indirekte går ud på at knytte franske og britiske atomvåben til EU via WEU. Det kan vi efter min bedste overbevisning ikke gøre noget som helst for at forhindre. Der er to medlemslande i NATO, nemlig Frankrig og Storbritannien, der også er medlemmer af WEU, og de atomvåben, som Frankrig og Storbritannien har, har de altså også med over i WEU.

Det Radikale Venstre ønsker ikke, at WEU skal være medlem af EU, vi ønsker, at de to organisationer skal have hver deres placering. De skal være sidestillet, de skal ikke indgå som led i hinanden, så hvad de enkelte NATO-medlemslande måtte medbringe af krudt og kugler over i Vestunionen, kan vi, som ikke er medlem af Vestunionen, altså ikke nedlægge veto imod. Jeg mener heller ikke, at vi skal være medlem, men vi kan dog ikke forbyde de NATO-lande, som sidder det ene sted, at have den samme

kasket på, når de sætter sig over i Vestunionen. Det kan vi ikke blande os i.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er muligt, at jeg misforstod fru Elisabeth Arnold, men jeg forstod det, fru Elisabeth Arnold sagde, på den måde, at hun var imod en fælles sikkerhedspolitik inden for EU, men samtidig sagde fru Elisabeth Arnold, at man f.eks. kunne forestille sig, at EU havde en repræsentant i Sikkerhedsrådet. Det kunne f.eks. være ved formandskabet.

Det spørgsmål, som jeg så kunne tænke mig at stille, er: Hvilken politik skal den repræsentant for EU så fremlægge i Sikkerhedsrådet? Hvis det nu f.eks. er Luxembourg, der har formandskabet i EU, skal det så fremlægge sin egen politik i Sikkerhedsrådet, eller skal der på en eller anden måde i EU træffes beslutninger om, hvilken politik formandskabet skal fremlægge i Sikkerhedsrådet?

Det er muligt, det skyldes en misforståelse, men jeg synes, det er relevant at få afklaret.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg takker for spørgsmålet. Det er klart, at hvis man skal have en fælles repræsentation i et organ, f.eks. FN's Sikkerhedsråd, skal den repræsentant naturligvis fremlægge den politik, som den forsamling, vedkommende er repræsentant for, står for, og det må selvfølgelig forud afgøres af nogle forhandlinger i det Ministerråd, som udpeger den pågældende repræsentant.

Annette Just (FP):

Jeg tror, jeg hellere må starte med at sige, hvad Fremskridtspartiets politik er på det her område, for jeg synes, vi ellers er ved at komme ud i nogle omsvøbsdepartementer, som vi ikke rigtig kan redde os ud af.

Fremskridtspartiets politik på forsvarsområdet er helt klar. Vi ønsker et troværdigt forsvar i NATO. Vi ønsker et troværdigt økonomisk forsvar i EU. Men de to ting skal ikke blandes sammen. Når jeg starter sådan, er det selvfølgelig på grund af det første beslutningsforslag, nr. B 18, om, at EU nu også skal have sikkerhedspolitikken puttet ind. Det er Fremskridtspartiet inderligt og hjerteligt imod. Vi ønsker ikke en forsvarsdimension puttet ind i EU, for så ødelægger vi strukturen i Den Europæiske Union som værende det økonomiske sikkerhedsnet. Vi